

[Socialministeren.]

En betingelse for at opnå førtidig folkepension efter forslaget er, at den pågældende ikke har mulighed for placering på arbejdsmarkedet og derfor har behov for en form for vedvarende løbende hjælp. Så længe bestemmelserne for forbigående hjælp efter bistandsloven er opfyldt, kan den pågældende derfor ikke henvises til at søge om pension. Først når alternativet er varig hjælp, kan der blive tale om i stedet at tilkende førtidig folkepension.

Da det specielt for den persongruppe, forslaget sigter mod, de lidt ældre, der ikke kan placeres på arbejdsmarkedet, må være en fordel at modtage den faste pensionsydelse fremfor den skønsmæssige varige hjælp efter bistandsloven, er der ikke tale om, at den pågældende persongruppe nægtes hjælp efter bistandsloven, men tværtimod, at der tilbydes en alternativ og for denne gruppe mere attraktiv ydelse.

Må jeg så i øvrigt sige, at DKPs argumentation i denne sag forekommer meget besynderlig. Kommunerne har hidtil kritiseret bistandsloven for, at den overlader den enkelte til kommunernes forgodtbefindende. Nu protesterer kommunisterne mod, at regeringen foreslår en persongruppe flyttet fra bistandslovens varige hjælp til pensionslovgivningen, altså til en lovgivning, der helt klart anvender et retsprincip. Jeg synes ikke alene, det er besynderligt, det er også nærmest hyklerisk.

Tove Jørgensen (DKP):

Med hensyn til det sidste har kommunisterne udtrykkelig fastslået, at den eneste rimelige løsning på denne sag er en ophævelse af arbejdsløshedslovgivningens 26 ugers regel, og det er det, vi finder må ske i denne sag. Vi mener ikke, det er rigtigt at overføre folk, der er faldet for 26 ugers reglen, til varig hjælp. Hvis de skulle have noget efter bistandsloven, skulle det være kortvarig hjælp. De er stadig væk til rådighed for arbejdsmarkedet, det er arbejdsmarkedet, der ikke er til rådighed for dem.

For øvrigt kunne jeg godt tænke mig, om ministeren ville gøre lidt mere rede for, hvorledes man forventer at arbejdsformidlingen, som er den instans, der skal vurdere, om en person kan genplaceres på arbejdsmarkedet, og som sender et menneske over på bistandshjælp, fordi den ikke har kunnet placere vedkommende i månedsvis, når der nu bliver søgt pension, skulle vurdere vedkommende til at kunne

få kortvarig hjælp. Nej, de vil gå direkte fra arbejdsformidlingen, når de er faldet for 26 ugers reglen, over på varig hjælp, og dér vil de få besked om, at de skal søge pension. Der er meget lidt chance for, at de vil blive vurderet til at kunne genplaceres, når arbejdsformidlingen har forsøgt det i så lang tid uden at få resultat ud af det.

Men dertil kommer, at vi jo har nogle undersøgelser fra Rørlæggerens & Blikkenslagerens Fagforening, der tydeligt viser, at man forbigår de ældre ved at undlade at placere dem på arbejdsmarkedet, og at man ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til de arbejdsledige.

I den forbindelse vil jeg også godt gøre opmærksom på, at det i udvalget blev lovet, at man mellem anden og tredje behandling ville afvente en rapport, der ville komme fra arbejdsdirektoratet, og hvori der skulle foreligge en undersøgelse over, hvorledes det var gået med den midlertidige ændring af 26 ugers reglen, som nu har løbet, og som er ved at ophøre. Denne undersøgelse har man ikke fundet anledning til at vente på, således at man kunne se, om der virkelig var tale om, at de langvarigt arbejdsløse over 55 år ikke fik den fornødne henvisning, således at de faldt for 26 ugers reglen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 114 stemmer mod 32; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Optagelse i arbejdsløshedsforsikringen af værnepligtige, afskaffelse af det bidragydende medlemskab og nedsættelse af aldersgrænsen for medlemskab).

(Lovforslag nr. L 33. Fremsat 3/3 77. Første behandling 11/3 77. Betænkning 27/4 77. Anden behandling 11/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Auken (S):

Ved anden behandling af dette lovforslag amodede jeg om at få lovforslaget tilbage til arbejdsmarkedsudvalget i anledning af en række henvendelser, som udvalget havde modtaget vedrørende en ændret sammensætning af landsarbejdsnævnet, som vi imidlertid først modtog efter, at betænkningen vedrørende lovforslaget fra udvalgets side var afgivet

Behandlingen i arbejdsmarkedsudvalget af disse henvendelser fra organisationerne har imidlertid ikke givet partierne anledning til at stille nye ændringsforslag, og udvalget kan derfor i sin indstilling til folketinget helt holde sig til den betænkning, der blev afgivet inden andenbehandlingen.

Honoré (KrF):

Ved anden behandling stemte vi for et ændringsforslag, der gik imod nedsættelsen af aldersgrænsen for medlemskab. Dette ændringsforslag blev ikke vedlagt, og i konsekvens heraf vil vi ved tredje behandling undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 124 stemmer mod 22; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner.

(Lovforslag nr. L 165. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77. Anden behandling 24/5 77. Tillæggsbetænkning 25/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Dinesen (S):

Som det fremgår af tillæggsbetænkningen, har udvalget afholdt 2 møder, hvorunder vi har haft samråd med arbejdsministeren om det spørgsmål om ATP-mæssig ligestilling, som

efter min mening ganske uberettiget gav anledning til en dagsordensdebat i tirsdags.

Når jeg mener, at fremgangsmåden var uberettiget, overflødig og uforståelig, er det, fordi venstre under udvalgsarbejdet ikke en eneste gang har nævnt dette spørgsmål. Havde man blot i udvalget ytret ønske om at få drøftet dette spørgsmål i et samråd med arbejdsministeren, var dette ønske selvsagt blevet imødekommet, så meget mere som formentlig alle partier her i tinget er enige om, at denne ligestilling bør opnås.

Men den lige og korrekte vej skulle altså ikke følges i denne sag. Der var åbenbart behov for lidt politisk spekulation, sensation og drilleri, men det er jo ikke ligefrem en optræden, der gavner folketingets anseelse.

Nu har vi imidlertid haft dette samråd med ministeren, og som ventet har han klart udtalt, at han agter at optage nye forhandlinger med ATPs bestyrelse for at få problemet med ligestillingen mellem mænds og kvinders ret til ægtefællepension under ATP løst. Vi er tilfredse med dette tilsagn og regner med, at problemet kan løses hurtigt.

Men når dette er sagt, vil jeg gerne føje til, at det er klart, at ATPs ledelse må inddrages i løsningen af dette problem. Der skal foretages aktuarmæssige beregninger, og en række spørgsmål omkring bidrag og pensionsstørrelse og meget andet skal afklares.

Forholdet er jo det, at ATP er en forsikringsmæssig ordning, og den har kun de indbetalte bidrag med renter at dele ud af. Man kan derfor ikke indføre en ny pensionsform, altså en ny udgift, uden at sikre sig, at der er midler hertil til rådighed, principielt enten i form af en forhøjelse af ATP-bidraget eller i form af en sænkning af de øvrige pensioner. I øvrigt er der andre måder at løse dette ligestillingsproblem på.

Mette Madsen (V):

Venstre er tilfreds med, at vi under det udvalgsarbejde, der har fundet sted mellem anden og tredje behandling, har opnået netop det, vi ønskede med vort dagsordensforslag, nemlig at problemet med ægtemandspension skulle løses snarest. Et stort flertal af folketingets partier har nu nedfældet i betænkningen, at man forventer, at denne løsning fremskyndes mest muligt. Heri lægger venstre, at regeringen efter forhandling med ATPs bestyrelse vil fremlægge de nødvendige lovforslag så be-